

**Press Release of the Catholic Information Center of the Diocese of Helsinki, Finland
January 20, 2016**

“The Eucharist in the Roman Catholic Church has not changed”

Translated from Finnish to English with special help from LifeSiteNews.com reader Emmi Jose

Katolisen kirkon ehtoolliskäytäntö ei ole muuttunut

The Eucharist in the Catholic Church has not changed

Vastine kotimaa24-sivuston artikkeliin (19.1.2016):

A response to an article on the website of Kotimaa 24 published on January 19, 2016:

Katolisen kirkon ehtoolliskäytäntö ei ole muuttunut

The Eucharist in the Catholic Church has not changed

Kotimaa24:n uutisessa 19.1.2016 kerrottiin, kuinka Oulun piispa Samuel Salmi seurueineen osallistui katoliseen messuun Vatikaanin Pietarinkirkossa. Juttu on kuitenkin kirjoitettu sellaisella tavalla, että siitä voi syntyä väärinkäsityksiä. Pyrin tässä selventämään joitakin asioita katolisen kirkon ehtoolliskäytännön suhteen.

An article in Kotimaa 24 (January 19, 2016) relates that Samuel Salmi participated in a Catholic mass celebrated in St. Peter’s Basilica in the Vatican. The article, however, is written in such a way that misunderstandings could arise. My aim is to clarify some matters pertaining to the reception of the Eucharist in Catholic Church.

1. Katolisen eukaristian sakramentin eli ehtoollisen voi ottaa vastaan vain armon tilassa oleva katolisen kirkon jäsen. Tästä on hyvin harvinaislaatuksia poikkeuksia, mutta yhtä kaikki ehtoollisen saamiseksi on hyväksyttävä sitä koskeva katolinen oppi ja oltava kelpollinen tämän pyhän sakramentin vastaanottamiseen (esimerkiksi aidon kristillisen ja sakramentaalisen avioliiton ulkopuolisessa ihmissuhteessa eläminen on este).

1. Only members of the Catholic Church in the state of grace may receive the Catholic sacrament of the Eucharist, or Holy Communion. There are some very special exceptions to this rule, but nonetheless to receive the Eucharist one must accept the Catholic doctrine regarding it and to be eligible to receive this holy sacrament (for example, living in a relationship other than a true Christian sacramental marriage is an obstacle).

2. Nykyisin on joissakin maissa, lähinnä Pohjois-Euroopassa, käytäntönä hakea ehtoollisen aikaan siunausta ehtoollista jakavalta papilta. Tämän merkiksi asetetaan yleensä oikea käsi vasemmalle olkapäälle. Tapaa ei tunneta juurikaan muualla. Siksi on suositeltavaa pysyä ehtoollisen jakamisen aikana mieluummin paikallaan, jos ei ole varma siitä, että ehtoollisen jakaja tuntee tämän tavan. Jos ehtoollista kuitenkin tarjotaan, se johtuu ehtoollisen jakajan tietämättömyydestä ja siitä voi silti kohteliaasti kieltäytyä.

2. Currently, in some countries, principally in northern Europe, the custom is to seek a blessing from the priest during the Lord’s Supper at the time of communion. This sign is usually made by placing the right hand on the left shoulder. This practice is not widely known elsewhere. Therefore, it is advisable to stay in one’s place during communion, if one is not convinced that the minister of the Eucharist is familiar with this practice. However, if communion is offered, it is because of the ignorance of the minister of the Eucharist and it can still be politely refused.

3. Toisin kuin Samuel Salmi pohdiskelee, ehtoollisen jaossa sattuneesta erehdyksestä on turha vetää johtopäätöksiä siitä, että taustalla olisi "Vatikaanin uutta ekumeenista asennoitumista". Katolisen kirkon oppi ja käytäntö sen suhteen, kenen on mahdollista ottaa vastaan ehtoollinen eli pyhä kommuunio, ei ole muuttunut viime vuosina eikä vuosikymmeninä mihinkään. Jos se muuttuisi, se ei tapahtuisi "kentällä" vaan kirkkolain muutoksin ja kirkon sakramenttiopetukseen tehtävin lisäyksin.

4. Artikkelissa kerrottiin myös, että ekumeenisella vierailulla Roomassa olleet Helsingin piispat Teemu Sippo SCJ, metropoliitta Ambrosius ja Irja Askola olisivat "toimittaneet" yhdessä Henrikinpäivän "ekumeenisen messun". Näin ei ole. Kysymyksessä on joka toinen vuosi katolinen messu, johon toisten kirkkojen edustajat osallistuvat ekumeenisessa hengessä esimerkiksi saarnaamalla, ja joka toinen vuosi luterilainen ehtoollisjumalanpalvelus, jossa vuorostaan on katolisen piispan tai papin saarna. Messu vietetään siis aina kunkin kirkon oman tradition ja käytännön mukaan. On huomattava, että näissäkin messuissa kunnioitetaan yhteisymmärryksessä sitä kipeää tosiasiaa, ettei kirkkojen välillä vielä ole ehtoollisyhteyttä.

5. Paavi Franciscuksen luoma "uusi tahtotila", josta artikkelissa puhutaan, ei ole mikään merkki katolisen kirkon ehtoollisen jakamiskäytäntöjen muuttamisesta. Päinvastoin se on meille katolilaisille ennemminkin merkki siitä, että meidän itsemmekin olisi paljon tarkemmin tutkittava omaatuntoamme, tarkasteltava sitä kirkon opetuksen valossa ja punnittava sitten rehellisesti, olemmeko sillä hetkellä kelvollisia käymään Herran pöytään.

Lopuksi on vielä sanottava, että meille katolilaisille eukaristia on koko kristillisen elämämme "lähde ja huippu". Se on meille kuin uskontunnustus. Me valmistaudumme sen vastaanottamiseen huolella, ripittäydymme vakavista synneistä ja paastoamme (edes lyhyesti) ennen sen vastaanottamista. Me

3. Contrary to Samuel Salmi's speculation, it is useless to draw the conclusion that the Vatican has a "new ecumenical attitude" based on the occurrence of an error that occurred in the distribution of communion. The doctrine and practice of the Catholic Church with regard for whom it is possible to receive Holy Communion has not changed in recent years and decades. If it does change, it will not happen "in the field," but through an alteration of Church law and additions to teachings regarding the sacraments of the Catholic Church.

4. The article also mentioned that during the ecumenical visit to Rome, the Bishops of Helsinki Teemu Sippo SCJ, (Orthodox Bishop) Ambrosius and (Lutheran Bishop) Irja Askola had "celebrated" an "ecumenical mass" together for the feast day of St. Henry (of Uppsala). This is not so. Every other year there is a Catholic mass in which representatives of other churches participate in ecumenical spirit—for example, by preaching. In every other year it is a Lutheran Lord's Supper, where either a Catholic bishop or priest will preach. The service therefore always follows that church's own tradition and practice. It is notable that even in these masses the painful fact that there is no communion between the churches is mutually respected.

5. "The new mindset" of Pope Francis that is mentioned in the article is not a sign that the Catholic Church is going to change its practice with regard to the distribution of the Holy Eucharist. On the contrary, for us Catholics, it is a sign that we should also more carefully examine our consciences in the light of the teaching of Church and then honestly discern if we are at this moment eligible to receive the Holy Eucharist.

In conclusion, I must add that for Catholics the Eucharist is the "source and summit" of our Christian life. It is, as it were, our credo. We carefully prepare to receive it, and confess our serious sins and fast (even shortly) before receiving it. We adjust our lives so that we might

muokkaamme elämäntapaamme niin, että voisimme ottaa ehtoollisen vastaan kelpoisesti, tietäen, että "se, joka arvottomalla tavalla syö tätä leipää ja juo Herran maljasta, tekee syntiä Herran ruumista ja verta vastaan" (1. Kor. 27).

Mikään yllä sanottu ei tietenkään poista sitä tosiasiaa, että jokainen ehtoollista jakava ei välttämättä aina tunne jokaista kirkon opinkohtaa ja käytäntöä niin hyvin, etteikö erehdyksiä pääsisi tapahtumaan. Ehtoollisyhteyden luominen oman käden oikeudella tekee kirkkojen todellisesta lähentymisestä kuitenkin entistä haastavampaa. Siksi olisi hyvä kunnioittaa tässäkin asiassa kunkin kirkon omia toimintaperiaatteita.

Marko Tervaportti
Johtaja
Katolinen tiedotuskeskus
20.1.2016

receive the Lord's Supper worthily, knowing that "Therefore whoever eats the bread or drinks the cup of the Lord in an unworthy manner, shall be guilty of the body and the blood of the Lord" (1. Cor. 11:27).

Nothing that has been mentioned above takes away the fact that not every person distributing the Holy Eucharist knows every point of teaching and practice of the Church so well that mistakes won't happen. Creating communion (between the churches) on one's own authority, however, makes the true efforts of the churches to draw closer more challenging. Therefore it would be good to respect the approach of each church in this matter.

Marko Tervaportti,
Director,
Catholic Information Centre
January 20, 2016